

Η ΚΑΤΑΙΓΙΔΑ... ΜΙΑΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ

ΝΕΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ Γ. ΜΑΛΛΙΑΡΑ

Αχ αυτός ο ιός !

Ξάφνου ήρθε ο κορονοϊός,
ένας επικίνδυνος ιός.
Και τα έκανε μαντάρα σαν μακροχρόνια κατάρρα.
Ύστερα τα έκανε άνω κάτω,
κι ο κόσμος βρέθηκε στον πάτο.
Να σου, βγήκε η καραντίνα,
κι εκεί ήταν που φάγαμε όλη την κουζίνα.
Μάσκα, χέρια κι αποστάσεις,
έχουν αλλάξει πια οι τάσεις.
Αχ αυτός ο ιός,
ποιος θα βάλει τέλος ποιος ;
Οι άνθρωποι πήραμε μια απόφαση.
Άραγε αυτή θα έχει απόδοση ;
Τους κανόνες θα τηρήσουμε,
και θα το συμφωνήσουμε.
Θα στείλουμε τον κορονοϊό μακριά,
ήρθε η ώρα να τον κάνουμε πέρα πια.
Τις μάσκες στον αέρα θα πετάξουμε,
και την ίδια κιόλας μέρα θα γιορτάσουμε.
Χαρά, ενθουσιασμός και ελευθερία,
φτάνει πια η ανησυχία.
Τις δυσκολίες θα ξεπεράσουμε,
κι απ ' τον ιό θα ησυχάσουμε.

Κλειώ Μανιουδάκη ,
μαθήτρια α΄ γυμνασίου

ΠΑΝΔΗΜΙΑ: ΕΝΑΣ ΑΤΕΛΕΙΩΤΟΣ ΕΦΙΑΛΤΗΣ

Στις μέρες μας, ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα απασχολεί την κοινωνία που ζούμε. Το πρόβλημα αυτό είναι η πανδημία, Covid-19, που έχει πλήξει όλες τις χώρες του κόσμου, αφανίζοντας ένα μεγάλο μέρος του παγκόσμιου πληθυσμού. Τι όμως προκάλεσε αυτό το δυσάρεστο γεγονός; Και τι μέτρα πάρθηκαν για τον περιορισμό του; Γεννιούνται πραγματικά πολλά ερωτήματα που μένουν ακόμα αναπάντητα για την πορεία αυτής της πανδημίας.

Οι πρώτες μέρες εμφάνισης του κορονοϊού αναστάτωσαν την ανθρωπότητα προκαλώντας τεράστιες ανησυχίες για την εξάπλωσή του. Η αντίστροφη μέτρηση ξεκίνησε και μέσα σε λίγο χρονικό διάστημα είχε φτάσει δυστυχώς και στη χώρα μας. Ο αριθμός των ασθενών αυξανόταν μέρα με τη μέρα. Η αγωνία και ο φόβος για μικρούς και μεγάλους ήταν ένα τραγικό γεγονός.

Στην αρχή, όλοι οι άνθρωποι ακολουθούσαν πιστά τις οδηγίες των ειδικών που καθημερινά μας ενημέρωναν από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Με το πέρασμα του χρόνου όμως οι άνθρωποι άρχισαν να κουράζονται απ' αυτή τη φρικτή κατάσταση και τα πράγματα άρχισαν να «χαλαρώνουν». Τότε ήταν που η πανδημία έφτασε στο αποκορύφωμά της και ο αριθμός των ασθενών αυξήθηκε δραματικά. Χιλιάδες θάνατοι

παγκοσμίως, εκατομμύρια κρούσματα ημερησίως, άνθρωποι στις μονάδες εντατικής θεραπείας να παλεύουν δίνοντας γενναία μάχη για να μη χάσουν τη ζωή τους. Ένας ατέλειωτος αγώνας δρόμου, χωρίς κανείς να ξέρει ποιο είναι το αύριο. Οι συνέπειες αυτής της κατάστασης ήταν καταστροφικές.

Χωρίς αμφιβολία, οι επιπτώσεις της πανδημίας στην κοινωνία ήταν πολλές και σοβαρότατες σε όλους τους τομείς της ανθρώπινης ζωής. Στην κοινωνία, στην παιδεία, στην οικονομία. Θέλω να πιστεύω ότι αυτός ο εφιάλτης κάποια μέρα θα τελειώσει με την πολύτιμη βοήθεια της επιστήμης και τις συνεχείς προσπάθειες για να βρεθεί ένα αποτελεσματικό φάρμακο που θα τον εξαφανίσει για πάντα. Για να μπορούμε επιτέλους να αγκαλιάσουμε τα αγαπημένα μας πρόσωπα και να συνεχίσουμε τη ζωή μας ελεύθεροι και ευτυχισμένοι.

Μαριάννα Αλεξοπούλου,
μαθήτρια α' γυμνασίου

ΜΙΑ ΘΥΕΛΛΑ... ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ

Ήταν κάτι απροσδόκητο! Πώς είναι να βλέπεις ξαφνικά έναν εξωγήινο στον δρόμο; Ή, καθώς κολυμπάς, να βλέπεις μια γοργόνα να ξεκουράζεται στον βράχο; Ή, καθώς κάνεις περίπατο στο δάσος, να βλέπεις μια νεράιδα να πετά ανέμελα; Ας πάρουμε, όμως, τα πράγματα από την αρχή...

27 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2019
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Ήταν ένα χειμωνιάτικο βράδυ του 2019. 27 Δεκεμβρίου η μαμά μου κι εγώ στολίζαμε τη βασιλόπιτα που θα κόβαμε την Παραμονή της Πρωτοχρονιάς. Γιορτινά τραγούδια ηχούσαν μέσα στο σπίτι. Καθώς ο αδελφός μου, έπαιζε τρίλιζα με τον μπαμπά μου, η μουσική σταμάτησε και το χαμόγελο όλων σβήστηκε από τα πρόσωπά μας. Οι ειδήσεις είχαν μία έκτακτη είδηση στο δελτίο τους. Όλοι σταματήσαμε αυτό που κάναμε, για να παρακολουθήσουμε το δελτίο. Η παρουσιάστρια είχε και αυτή ένα βλέμμα καταθλιπτικό. Με έναν παράξενο τρόπο μετέφερε τη διάθεσή της στους τηλεθεατές. Ανακοινώνει, λοιπόν: -Καλησπέρα αγαπημένοι μας τηλεθεατές, ένα έκτακτο δελτίο ακολουθεί. Νέος ιός εμφανίστηκε στην Κίνα. Είναι πολύ επιθετικός. Ήδη μέσα σε λίγα 24ωρα έχει προκαλέσει αρκετούς θανάτους. Τα κρούσματα καθημερινά αυξάνονται και ο κόσμος ανησυχεί. Αυτός ο ιός ονομάζεται COVID-19 ή πιο απλά ΚΟΡΩΝΟΪΟΣ. Τα συμπτώματα που παρουσιάζουν οι άνθρωποι που έχουν αυτόν τον ιό είναι τα εξής: φτέρνισμα, βήχας, πυρετός, καταρροή, πονόλαιμος, δυσκολία στην αναπνοή κ.ά. Πολλές φορές ο κορωνοϊός οδηγεί σε θάνατο. Ξαφνικά, η τηλεόραση έκλεισε! Όλοι είχαμε μείνει άφωνοι με αυτήν την είδηση. Αμέσως καταλάβαμε ότι την τηλεόραση την είχε κλείσει ο μπαμπάς μου.

- Καλά τώρα...μια ιωσούλα θα είναι σαν τη γρίπη και, ως συνήθως, υπερβάλλουν.
- Ε, όχι και υπερβάλλουν! Σε λίγο αυτός ο ιός μπορεί να εξαπλωθεί σε ολόκληρο τον κόσμο! Απαντά η μαμά μου στον μπαμπά μου με αυθορμητισμό.
- Ααααα, πάντα υπερβολική σε όλα. Αμέσως μετά πήγαν μέσα στο δωμάτιο τους να συζητήσουν! Ακούγονταν μόνο διάλογοι. Ύστερα με πλησιάζει ο αδελ-

φός μου και με ρωτάει:

- Εσύ τι πιστεύεις; Θα γίνει αυτό που λέει η μαμά;

- Δεν νομίζω. Ησύχασε. Ακόμη και να έρθει και στην Ελλάδα, τόσοι σπουδαίοι επιστήμονες σίγουρα θα βρουν ένα εμβόλιο -έστω μια θεραπεία.

Και αμέσως μετά με έσφιξε μια ζεστή αγκαλιά! Πήγαμε να κρυφακούσουμε τι έλεγε ο μπαμπάς με τη μαμά! Δεν ακούγαμε πολύ καθαρά. Παρόλα αυτά, καταφέραμε να συγκρατήσουμε το πιο σημαντικό. Η μαμά φοβότανε για το τι θα ακολουθήσει. Από την άλλη, ο μπαμπάς ήταν πιο ξέγνοιαστος. Μόλις ακούσαμε βήματα, τρέξαμε κατευθείαν στον καναπέ. Βγαίνουν και οι δύο έξω από το δωμάτιο και η μαμά φωνάζει:

-Στα κρεβάτια σας. Είναι ώρα για ύπνο.

Τότε κατευθείαν τρέξαμε και οι δυο να πλύνουμε τα δόντια μας. Αμέσως μετά έτρεξα στο κρεβάτι μου, προβληματισμένη.

28 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2019
ΣΑΒΒΑΤΟ

Το βράδυ δεν κοιμήθηκα καθόλου καλά. Στο μυαλό μου ηχούσε αδιάκοπα η κουβέντα της μαμάς μου και του μπαμπά μου. Με είχαν ανησυχήσει όλα αυτά τα γεγονότα. Σκεφτόμουν, αν κάποιος θα έβρισκε το εμβόλιο... Βέβαια με καθησύχασαν τα λόγια του μπαμπά! Οπότε δεν ανησυχούσα τόσο πολύ, όσο η μαμά.

Το πρωί φάγαμε το πρωινό που μας είχε ετοιμάσει ο μπαμπάς μου και πήγαμε κατευθείαν στα γραφεία μας, για να τελειώσουμε μια εργασία στον υπολογιστή. Έφαχνα στο διαδίκτυο πληροφορίες για το μικροσκόπιο. Το θέμα που είχα διαλέξει. Χωρίς να το θέλω, λοιπόν, μπήκα σε μία ιστοσελίδα, που είχε ένα άρθρο σχετικά με τον κορωνοϊό.

Το άρθρο έγραφε :

«Νέος ιός ήρθε στον πλανήτη μας. Είναι πολύ επικίνδυνος και αρχίζει να εξαπλώνεται όλο και περισσότερο. Κανείς δεν μπορεί να περιορίσει αυτόν τον ιό. Οι κυβερνήσεις πρέπει να λάβουν γρήγορα μέτρα.»

Ξαφνικά άκουσα τον μπαμπά να με φωνάζει. Γρήγορα βγήκα από την ιστοσελίδα και έκανα πως έφαχνα πληροφορίες στο διαδίκτυο για το μικροσκόπιο.

Με φώναξε να τακτοποιήσουμε την βιβλιοθήκη και έτρεξα αμέσως.

Τα έγγραφα αυτά είχα δει να τα φέρνει ο μπαμπάς σήμερα πρωί πρωί. Καθώς, λοιπόν, τακτοποιούσαμε τα έγγραφα, εγώ και ο μπαμπάς μου, το μάτι μου έπεσε σε μια εφημερίδα που τα μικρά γράμματα δεν μπορούσα να τα διαβάσω, αλλά ο τίτλος φαινόταν τρομακτικά... έγραφε:

ΝΕΟΣ, ΑΝΕΞΕΛΕΓΚΤΟΣ ΙΟΣ

Μόλις τον διάβασα, ένα ρίγος με διαπέρασε! Έπρεπε γρήγορα να πάω στο δωμάτιο του αδελφού μου να του πω ότι διάβασα σήμερα.

Το βράδυ που όλοι κοιμόντουσαν, τον ξύπνησα, και άρχισα να του διηγούμαι όλα όσα είχα διαβάσει. Είχε μείνει με το στόμα ανοιχτό.

9 ΜΑΡΤΙΟΥ 2020

ΔΕΥΤΕΡΑ

Είχε έρθει πλέον η καινούρια η χρονιά γεμάτη αισιοδοξία. Είχαμε ζήσει τόσες ευχάριστες στιγμές. Κι όμως, κι αν είχαν περάσει τόσα, κανείς δεν κατάφερε να σταματήσει τον ιό. Είχε εξαπλωθεί στην Κίνα, στην Ιταλία, στην Γαλλία και σε άλλες χώρες. Γεγονός όμως ήταν ότι είχε έρθει στην Ελλάδα.

Όλοι πλέον φορούσαμε γάντια και μάσκα, όταν βγαίναμε από το σπίτι. Δεν αγκαλιαζόμασταν και ήμασταν ένα μέτρο τουλάχιστον μακριά από τον κάθε έναν. Στο σχολείο πλέον δεν κάναμε προσευχή, γιατί δημιουργούνταν μεγάλος συνωστισμός. Καθόμασταν μόνοι μας στα θρανία και κάθε τάξη είχε ένα δικό της αντισηπτικό που το έβαζαν τα παιδιά μετά το διάλειμμα.

Το απόγευμα, λοιπόν, ανοίξαμε την τηλεόραση, για να ακούσουμε, εάν τα κρούσματα στην Ελλάδα είχαν αυξηθεί. Τα κρούσματα -μέχρι στιγμής- ήταν ένα στην Θεσσαλονίκη, άλλα ήταν θέμα χρόνου να φτάσει εδώ, στην Αθήνα.

10 ΜΑΡΤΙΟΥ 2020

ΤΡΙΤΗ

Άλλη μια μέρα ξημέρωσε... Κανείς δεν ήξερε πώς θα εξελιχθούν τα πράγματα. Σηκωθήκαμε, πλυθήκαμε, ντυθήκαμε, φάγαμε πρωινό και ετοιμαστήκαμε για το σχολείο. Πλέον το χαμόγελο κάθε ανθρώπου είχε σβηστεί. Εκτός από εμένα. Πάντα ήμουν αισιόδοξη, μέχρι και σε

στιγμές που η αισιοδοξία ήταν δύσκολο να βρεθεί.

Μόλις φτάσαμε στο σχολείο, πήγα κατευθείαν στην τάξη μου. Όταν έφτασα, είδα τον καθηγητή των μαθηματικών. Θα κάναμε μάθημα μαζί του την πρώτη ώρα. Μπήκα, άφησα την τσάντα μου στη θέση που καθόμουν.

«Καλημέρα» του είπα με χαρά.

«Καλημέρα σου» μου απάντησε με βλέμμα απαισιοδοξίας.

«Σας συμβαίνει κάτι;» τον ρώτησα φοβισμένη, μήπως και δεν έπρεπε να κάνω αυτήν την ερώτηση.

«Όχι, παιδί μου, μην ανησυχείς.

Κι όμως δεν με έπεισε καθόλου. Βασικά ήμουν σίγουρη πως κάτι τον απασχολούσε. Βγήκα από την τάξη, για να πάω στο προαύλιο, πεπεισμένη πως ο κορωνοϊός ήταν αποφασισμένος να διαλύσει τις συνήθειες και την καθημερινότητά μας.

11 ΜΑΡΤΙΟΥ 2020

ΤΕΤΑΡΤΗ

Ξύπνησα πρωί-πρωί. Και ετοιμάστηκα για το σχολείο.

Για άλλη μια φορά, προσπαθούσα να συγκεντρωθώ στην τάξη, αλλά μάταιος κόπος! Παρόλο που ήμουν καλή μαθήτρια στο σχολείο, τις τελευταίες δύο μέρες δεν ήμουν καθόλου συγκεντρωμένη. Καθώς διάβαζα τα μαθήματα της επόμενης μέρας, ακούω να χτυπάει το σταθερό τηλέφωνο. Ήταν ο μπαμπάς, που ήταν στην δουλειά. Μας είπε πως τα σχολεία ΚΛΕΙΝΟΥΝ. Είχαν στείλει e-mail στους γονείς!

Αυτή η ενημέρωση μου δημιουργούσε έναν κόμπο στον λαιμό. Ήταν τόσο κρίσιμη η κατάσταση με αυτόν τον ιό που έπρεπε να κλείσουν τα σχολεία;

Αυτή η σκέψη με τρόμαξε...

Άραγε θα αλλάξουν πολύ τα δεδομένα της καθημερινότητας; Εάν όντως αλλάξουν, θα επιστρέψουμε ποτέ στην κανονική ζωή; Το πιο φυσιολογικό πράγμα, να πηγαίνουμε σχολείο...Πια ούτε αυτό θα κάνουμε; Άραγε... πόσο θα κρατήσει; Το άγχος σταδιακά μου διέλυε την αισιοδοξία.

Έκλεισα τα μάτια μου, σκεφτόμενη πως όλα θα πάνε καλά και ότι θα περάσει γρήγορα.

Ιωάννα Κουτσοδόντη,
μαθήτρια γ' γυμνασίου

ΕΧΟΥΜΕ ΚΑΡΑΝΤΙΝΑ

Ήταν που λέτε Μάρτιος,
κάπου στα μέσα του μήνα
που ήρθε και μου 'πε η μάνα μου:
«Έχουμε καραντίνα»

Κατάλαβα τον λόγο,
δεν μου πήρε και πολύ.
Είχαμε νέα κρούσματα.
Ο ιός είχε εξαπλωθεί.

Ναι, είχε έρθει και σε εμάς
αυτό το πράγμα απ'την Ουχάν.
Ξάφνου άδειασαν τα σούπερ-μάρκετ,
κι όλη η Ελλάδα στο «Ωχ αμάν»

Τέρμα λοιπόν για «λίγο»
όλα όσα κάποτε είχαμε.
Πάνε κι οι καιροί που δημόσια
άνετα θα βήχαμε.

Όχι άλλες συναντήσεις,
ή βόλτες στο παρκάκι.
Άσε που απ'τις απολυμάνσεις
μούχλιασε το παγκάκι.

Άλλα ξέρετε κυρίως
γιατί κλαίω και ξεφυσάω;
Τέρμα κι οι πρόβες για το μιούζικαλ
που με βοήθαγαν να ξεσκάω...

Στην αρχή καλά ήταν.
Και με το παραπάνω.
Όλο άκουγα μουσική
και έπαιζα στο πιάνο.

Α, έμαθα και να μαγειρεύω
όσο ήμουν καραντίνα!
Χαλάλι που σε μια φάση
πήγα να κάψω την κουζίνα.

Αλλά οι μέρες πέρασαν
και άλλαξαν πολλά.
Πλέον δεν ήταν ωραία,
αλλά βαρετά.

Καιρό είχα έξω να βγω
με μια παρέα φίλων.
Στα Goodies να πάω για φαγητό
ή σε πάρτυ γενεθλίων.

Κλειστά όλα τα θέατρα,
τα μαγαζιά, τα κέντρα.
Κι απ'το αντισηπτικό
τα χέρια μου είναι πέτρα.

Ε μα, δεν είναι αυτό ζωή!
 Να μένεις μακριά από φίλους και φίλες.
 Να μένεις σπίτι και στο Netflix
 να στηρίζεις όλες σου τις ελπίδες!

Αρχίσαμε και τηλεκπαίδευση,
 που μόνο εκπαίδευση δεν ήταν!
 Και στο πρώτο μάθημα
 Ούτε οι μισοί δεν μπήκαν.

Μου φάνηκε πώς πέρασαν
 αργά οι μέρες εκείνες.
 Μας είχαν πει «δυο βδομάδες»
 Τελικά μας κλείσαν για δυόμισι μήνες.

Λες και δεν ήταν αρκετή
 η μία καραντίνα,
 υπήρξε και συνέχεια
 δεύτερο, τρίτο κύμα.

Ο ιός είχε πάει παντού.
 Εξαπλωνόταν σβέλτα.
 Περάσαμε κι από μεταλλάξεις,
 την Όμικρον, τη Δέλτα.

Οπότε τα μέτρα θα τηρώ.
 Ας κάνω και δεύτερη δόση!
 Να προτατέψω όσους μπορώ,
 η πανδημία να τελειώσει.

Θέλω να αλλάξουν τα πράγματα
 από 'δω και πέρα...
 Να βγάλω κι αυτή τη μάσκα,
 να εισπνέω καθαρό αέρα.

Δεν θέλω να φοβάμαι,
 τη γιαγιά μου όταν αγκαλιάζω.
 Κι αυτό το ματσούκι στη μύτη μου
 μέσα βαθιά να βάζω!

Μα πού θα πάει, κάτι θα γίνει.
 Κάτι θα μας σώσει.
 Θα έρθει η μέρα που θα λέμε:
 «Ο κορονοϊός έχει τελειώσει»

Δανάη Γεωργακοπούλου,
 μαθήτρια γ' γυμνασίου

Ημέρες καραντίνας ...

Δευτέρα 5 Μαρτίου 2020. Τρίτη ημέρα καραντίνας. Δεν είχα συνηθίσει να μην βγαίνω από το σπίτι. Πάντα το θεωρούσα κουραστικό να μένω μέσα. Η μεγαλύτερη βόλτα που είχα κάνει για τρεις ημέρες ήταν από το δωμάτιό μου στο σαλόνι και από το σαλόνι στην κουζίνα. Στο σαλόνι η τηλεόραση ήταν συνεχώς ανοιχτή στο κανάλι των ειδήσεων. Δεν ήθελα να κοιτάξω έξω από το παράθυρο. Δεν ήξερα τι θα αντικρίσω. Ούτε στο σαλόνι ήθελα να ξαναπάω μετά από τα φρικαλέα πράγματα που είχα ακούσει τις τελευταίες ημέρες. Εκατοντάδες άνθρωποι μπαινόβγαιναν στα νοσοκομεία καθημερινά.

Καθόμουν ήσυχη στο δωμάτιό μου και διάβαζα, όταν με διέκοψε ένα χτύπημα στην πόρτα. Μπήκε η μητέρα μου να με ρωτήσει άμα ήθελα να πάω μαζί της να αγοράσουμε τρόφιμα, γιατί είχαν τελειώσει. Η καρδιά μου χτυπούσε σαν τρελή. Είχα αγχωθεί υπερβολικά. Δεν ήξερα αν ήθελα να πάω και με τρομοκρατούσε η ιδέα του τι θα αντίκριζα έξω από το σπίτι. Αλλά η περιέργεια κέρδισε και έτσι συμφώνησα.

Πηγαίνοντας προς το αμάξι δεν μίλησα καθόλου. Δεν είχα κάτι να πω, ούτε και ήθελα. Όταν μπήκαμε μέσα, όμως, ενθουσιάστηκα. Ένιωθα πως είχα να μετακινηθώ μια δεκαετία. Κατά τη διάρκεια της διαδρομής κοιτούσα έξω από το παράθυρο. Ήταν ερημιά, υπήρχαν γύρω μας άλλα πέντε αμάξια μόνο. Ένιωσα δέος. Δεν είχα ξαναδεί ποτέ αυτόν τον δρόμο τόσο άδειο. Κοίταξα τα σπίτια, τα μαγαζιά, το τοπίο. Έμεινα άφωνη καθώς τα μέρη, που στο παρελθόν είχα περάσει εκατοντάδες φορές, πλέον μου φαινόταν άγνωστα. Δεν υπήρχε κανένας πεζός. Όλοι είχαν κλειδαμπαρωθεί στα σπίτια τους.

Όταν φτάσαμε στο κατάστημα αφήσαμε το αυτοκίνητο σε μια από τις πολλές άδειες θέσεις. Δεν είχα χρόνο να το σκεφτώ, πλέον θα έβγαινα από το αμάξι. Φόρεσα τη μάσκα μου και βγήκα. Μπήκαμε μέσα στο μαγαζί με μια τεράστια λίστα με τρόφιμα και αγαθά που χρειαζόνταν για το σπίτι.

Ήταν ήσυχα για αρκετή ώρα, μέχρι που φτάσαμε στο ταμείο. Τότε, ταυτόχρονα με μας, η ταμίας και ο φύλακας παρατήρησαν πως ο κύριος μπροστά μας δεν φορούσε μάσκα. Ήταν πολύ εύκολο κάποιος να το διακρίνει, καθώς ήταν ο μοναδικός. Δεν φοβήθηκα, όμως με έπιασε η περιέργεια. Πώς γινόταν μετά από όλα αυτά που είχαμε ακούσει κάποιος να μην φοράει μάσκα; Μέσα σε ένα λεπτό έγινε χαμός. Ακούγονταν φωνές από παντού. Επικρατούσε πλήρης πανικός. Ξεφώνιζαν όλοι οι πελάτες, η ταμίας και ο φύλακας. Ο κύριος, όμως αρνιόταν να βάλει τη μάσκα του. Δεν καταλάβαινα γιατί. Για μια στιγμή σκέφτηκα πως μπορεί να υπήρχε κάποιος προφανής λόγος, αλλά δεν μπορούσα να τον βρω. Στο τέλος, τον έδιωξαν. Δεν τον άφησαν καν να αγοράσει αυτά που είχε στο καλάθι του. Πλήρωσε ένα τεράστιο πρόστιμο, αυτό που είχε μόλις την προηγούμενη μέρα ανακοινώσει η κυβέρνηση.

Το συμβάν αυτό με εξουθένωσε. Στον γυρισμό δεν έλεγε να βγει από το μυαλό μου. Σκέφτηκα πολλούς διαφορετικούς λόγους που ίσως έκαναν τον κύριο να αρνείται να φορέσει μάσκα. Κανένας δεν μου φαινόταν αρκετός. Μήπως τελικά, απλώς δεν ήθελε, όπως όλοι μας, να αποδεχτεί πως η ζωή μας θα είναι έτσι από εδώ και πέρα;

Αριάδνη Αρβανίτη,
μαθήτρια β' γυμνασίου

Ο κορωνοϊός μέσα από το πρίσμα της εφηβείας

«Τα σχολεία θα παραμείνουν κλειστά για 14 ημέρες λόγω της αύξησης των κρουσμάτων του νέου ιού», Μάρτιος 2020. Τότε ήμουν στην πρώτη Γυμνασίου και ήμουν τόσο χαρούμενη, όταν το άκουσα στις ειδήσεις! Τις επόμενες εβδομάδες παρόμοιες ειδήσεις ακούγονταν. Ήμασταν χωρίς σχολείο, χωρίς τη μέχρι τότε άγνωστη τηλεκπαίδευση και χωρίς διαγωνίσματα. Τότε ήρθε η καραντίνα με τηλεκπαίδευση, κι εγώ ακόμη τα ίδια συναισθήματα: χαρά και ενθουσιασμό! Μπορούσες να κάτσεις, να χαλαρώσεις και να μην κάνεις τίποτα! Το καλοκαίρι σταμάτησε η καραντίνα και πέρασα υπέροχα με ελάχιστους περιορισμούς. Μέχρι που την επόμενη χρονιά, άνοιξαν τα σχολεία και ήταν πια προφανές πως επρόκειτο για τραγωδία!

Δευτέρα Γυμνασίου πια, και βλέπω ξαφνικά πως όλα έχουν αλλάξει. Όλοι φορούσαν μάσκες, παντού υπήρχαν αντισηπτικά και όλοι ήταν αβέβαιοι για το τι θα επακολουθούσε. Χαρτιά στους τοίχους για το σωστό πλύσιμο των χεριών και χρήση μάσκας, ακόμη και στο προαύλιο. Οι καθηγητές δεν μπορούσαν να αναγνωρίσουν τα παιδιά, όταν δεν φορούσαν μάσκες και, αν οι μαθητές βλέπανε τους καθηγητές χωρίς μάσκα, μένανε άφωνοι. Τα σχολεία κλείνανε και ξανανοιγανε και η τηλεκπαίδευση είχε γίνει πια συνήθεια. Και το χειρότερο από όλα; Άνοιγες μια εφημερίδα κι αυτό που σου έμενε, ήταν τα χιλιάδες νέα κρούσματα και οι εκατοντάδες θάνατοι καθημερινά.

Ύστερα, κυκλοφορεί το εμβόλιο, λόγω του οποίου νομίζαμε πως επιτέλους αυτή η τρέλα θα τελείωνε. Το εμβόλιο είναι η αλήθεια έσωσε πολλές ζωές, ειδικά αυτών που ανήκουν στις ευπαθείς ομάδες, αλλά έφερε κιόλας τη διχόνοια. Το μόνο καλό του κορωνοϊού ήταν πως έφερε την ανθρωπότητα κοντά για την αντιμετώπιση ενός «εχθρού», αλλά καταλήξαμε να χωριστούμε σε εμβολιασμένους και ανεμβολίαστους. Οι εμβολιασμένοι προσπαθούν να πείσουν τους ανεμβολίαστους να κάνουν το εμβόλιο, χωρίς να καταλαβαίνουν πως κι εκείνοι φοβούνται. Μέχρι και επιστήμονες βγήκαν και είπαν πως η ενημέρωση πάνω στο θέμα υπήρξε ελλιπής, αλλά κανείς δεν νοιάζεται...

Έτσι, έφτασε το 2022 και η ίδια κατάσταση επικρατεί. Ωστόσο, υπάρχει ακόμη ελπίδα. Ελπίδα πως δεν θα περάσει κι άλλος ένας χρόνος, για να βρεθούμε πολλοί άνθρωποι σε ένα δωμάτιο χωρίς περιορισμούς. Μέχρι τότε όμως, πρέπει να είμαστε ευγνώμονες που ζούμε σε μία χώρα και εποχή, όπου έχουμε τα μέσα να αντιμετωπίσουμε μια τέτοια κατάσταση, πιθανόν όχι άφογα, αλλά επαρκώς και που δεν περνάμε την πανδημία, όπως πέρασαν πρόγονοί μας άλλες ακόμη χειρότερες επιδημίες.

Βασιλική Παπανικολάου,
μαθήτρια γ' γυμνασίου

Η ζωή με covid

Έναν Μάρτη άρχισε ο covid
στα σπίτια μας κλειστήκαμε παιδιά,
με μάσκες και αντισηπτικά.
Και όλα τα σχολεία έκλεισαν
μαζί τους και τα μαγαζιά.

Μετά άρχισαν τα διαδικτυακά.
Κι από τους φίλους μακριά.
Κι από τα σπίτια μας δε βγαίναμε
για να πάμε ούτε κοντά.

Γιώργος Βαζαίος,
Γιώργος Κουτσούρης,
μαθητές α΄ γυμνασίου

Ο πιο τρανός ιός

Ο πιο τρανός ιός
την κορόνα του φορά.
Τους ανθρώπους κυνηγά,
εξαπλώνεται σαν φωτιά.

Ο πιο κακός ιός
είναι ο πιο δυνατός.
Την πανδημία ξεκινά,
σ' όλο τον κόσμο τριγυρνά.

Ο πιο ισχυρός ιός
είναι ο κορονοϊός.
Καραντίνα όλοι σπίτι,
να γλιτώσουμε απ' τη γρίπη

Χαρά Λιάκου,
μαθήτρια α΄ γυμνασίου

Συνέντευξη από τη μητέρα μου

Πώς αισθανθήκατε, όταν ακούσατε για πρώτη φορά ότι ο κορωνοϊός ήρθε στην Ελλάδα και όταν ανακοινώθηκε η καραντίνια;

Στο πρώτο άκουσμα για τα κρούσματα στην Ελλάδα, αισθάνθηκα προβληματισμένη και λίγο ανήσυχη για το τι μέλλει γενέσθαι. Η αλήθεια είναι πώς ακόμη δεν γνωρίζαμε πολλά και, επειδή θέλω να βλέπω τα πράγματα με αισιοδοξία, θεωρούσα ότι θα είναι κάτι παροδικό που θα περάσει σε σύντομο χρονικό διάστημα. Όταν ανακοινώθηκε η πρώτη καραντίνια, ανησύχησα περισσότερο, αλλά πάλι δεν μπορούσα να φανταστώ την έκταση που θα πάρει όλο αυτό το θέμα.

Πώς βιώσατε την περίοδο της καραντίνιας;

Οι περίοδοι της καραντίνιας ήταν διαφορετικές μεταξύ της πρώτης και των επόμενων. Στην πρώτη καραντίνια είχαμε ακόμη υπομονή και μπορούσαμε να μείνουμε μέσα στο σπίτι. Προσπάθησα να τη δω σαν μια “αναγκαστική” περίοδο αποσυμπίεσης από τα καθημερινά δρομολόγια και το τρέξιμο και αξιοποίησα τον χρόνο με ασχολίες στο σπίτι που παλαιότερα δεν είχα χρόνο να κάνω, όπως τακτοποίηση ντουλαπιών, ξεκαθάρισμα αντικειμένων και πολλή μαγειρική και ζαχαροπλαστική που, όταν δούλευα, δεν έβρισκα ποτέ χρόνο να κάνω. Στις επόμενες καραντίνες τα πράγματα ήταν λίγο διαφορετικά, γιατί είχαμε κουραστεί όλοι από τον εγκλεισμό και το να περνάμε όλη την ημέρα στο σπίτι δεν φαινόταν πια τόσο “διασκεδαστικό”. Άρα έκανα την δουλειά μου εξ αποστάσεως και στη συνέχεια έκανα τις απαραίτητες δουλειές του σπιτιού, χωρίς όμως τον ίδιο ενθουσιασμό που τις έκανα στην πρώτη καραντίνια που ήταν κάτι καινούριο και “ξεκουραστικό”

Θεωρείτε ότι ο κορωνοϊός θα αλλάξει τον τρόπο ζωής των ανθρώπων μακροπρόθεσμα;

Θεωρώ ότι τουλάχιστον βραχυπρόθεσμα ο κορωνοϊός θα επηρεάσει τη ζωή των ανθρώπων, κυρίως των ενηλίκων, καθώς πιστεύω ότι για αρκετό καιρό ακόμη θα φοβόμαστε πολύ θέματα υγείας. Αλλά και μακροπρόθεσμα θεωρώ ότι θα υπάρχουν επιπτώσεις κυρίως στο θέμα της τηλεργασίας και των επαγγελματικών ταξιδιών τα οποία θεωρώ ότι θα μειωθούν σε σχέση με την προ κορωνοϊού περίοδο, αφού πλέον πολλές συναντήσεις μπορούν να πραγματοποιούνται μέσω τηλεδιασκέψεων.

Χριστίνα Τριανταφύλλου,
μαθήτρια γ΄ γυμνασίου

Ψυχαγωγία εν μέσω Πανδημίας.

Την περίοδο της πανδημίας του κορονοϊού οι κάτοικοι κάθε πόλης της Ελλάδας και του κόσμου ήρθαν αντιμέτωποι με πρωτόγνωρες καταστάσεις. Ποιος να περίμενε ότι ξαφνικά θα έπρεπε να στείλεις μήνυμα, για να αθληθείς και να ψωνίσεις; Κατά τη διάρκεια της καραντίνας όλοι έπρεπε να μείνουμε σπίτι μας. Για αυτόν τον λόγο όλοι σκεφτόμασταν ευφάνταστους τρόπους να περνάμε τον χρόνο μας.

Όταν άρχισε η καραντίνα, ξεκίνησαν και διάφορες διαδικτυακές μόδες και πολλά βίντεο μέσω των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης έγιναν διάσημα, αντιπροσωπεύοντας την καθημερινότητα των ανθρώπων. Οι οικογένειες πέρασαν δημιουργικό χρόνο μαζί, παίζοντας επιτραπέζια και βλέποντας ταινίες. Οι έφηβοι στην αρχή λάτρεψαν το να μην πηγαίνουν σχολείο, το να κάθονται όλη την ημέρα στο κινητό ή ακόμα και το να παίζουν διαδικτυακά παιχνίδια με τους φίλους τους. Ακόμα θυμάμαι να προσπαθούμε να κάνουμε τρίπλες με ένα χαρτί υγείας και μετά να γελάμε με όλη μας την καρδιά. Οι μεγαλύτεροι θα πούνε ότι αυτό ήταν χαζό, αλλά, όταν στερείς την ελευθερία από έναν έφηβο, τότε ο ίδιος προσπαθεί να βρει κάτι να περάσει τον χρόνο του. Η μουσική, για παράδειγμα, είναι ένα μέσο που βοήθησε στο να ξεχνιόμαστε από την πραγματικότητα και να ταξιδούμε, όπως άλλωστε και τα βιβλία.

Το διαδίκτυο, όπως είπαμε και πριν, έπαιξε σημαντικό ρόλο στην ψυχαγωγία όλων ανεξαρτήτως ηλικίας. Τι θα κάναμε, εάν δεν είχαμε το διαδίκτυο; Το διαδίκτυο μάς βοήθησε στην ψυχαγωγία, στην εκπαίδευση, στην υγεία και στη διασκέδαση. Τα ηλεκτρονικά παιχνίδια είναι αναπόσπαστη ασχολία των εφήβων κατά τη διάρκεια της καραντίνας. Μιλώντας ως έφηβος τα βιντεοπαιχνίδια μάς έδιναν την ευκαιρία να συνεργαστούμε εξ αποστάσεως με τους φίλους μας, να γελάσουμε σαν να είμαστε έξω και πάνω απ' όλα να ξεφύγουμε από την πραγματικότητα. Οι προσωπικές μου αναμνήσεις είναι υπέροχες και γι' αυτό θα είναι αξέχαστες! Η ανυπομονησία, για να παίξεις με τους φίλους σου, δεν περιγράφεται.

Εν κατακλείδι, θα μπορούσα να πω ότι θυμάμαι την περίοδο της καραντίνας με μια μυρωδιά νοσταλγίας για τις αναμνήσεις που θα κουβαλάω μια ζωή και τις στιγμές που θα μου μείνουν αξέχαστες!

Καλότυχος Γιώργος,
μαθητής γ' γυμνασίου

Τρία χρόνια κορωνοϊός

΄19 χρονιά κακή
 μια αρρώστια φοβερή.
 Ο ιός με την κορώνα
 σκόρπισε την ταραχή.

Μάσκες όλοι μας φοράμε
 την υγεία μας φυλάμε.
 Τους συνανθρώπους μας φροντίζουμε,
 με αντισηπτικό τα χέρια καθαρίζουμε.

Εμβόλιο και γιατροί,
 τους χρωστάμε τη ζωή.
 Η τεχνολογία χρήσιμη και αυτή
 με την τηλεεκπαίδευση βοήθησε πολύ.

Είναι τώρα ΄22
 κορωνοϊέ σου λέμε αντίο.
 Τις μάσκες όλοι μας πετάμε,
 με χαμόγελα προχωράμε.

Αγγελική Μιχαηλίδου,
 μαθήτρια α΄ γυμνασίου

Δύσκολοι καιροί

Σε έχω βαρεθεί
 μάσκα μου καλή.
 Ο κορωνοϊός μας καταστρέφει
 και εσύ μας προστατεύεις.
 Μάσκα, μάσκα, μάσκα
 μόνο αυτό ακούμε πια.
 Καραντίνες πολλές
 αλλά αρκετά αποτελεσματικές.
 Σχολεία κλειστά.
 Τα παιδιά μέσα στη χαρά.

Περνάει δύσκολα ο καιρός
 μέσα στο σπίτι μοναχός.
 Δεν έχω τίποτα να κάνω
 και την υπομονή μου πια τη χάνω.
 Πρέπει να βάλουμε μυαλό,
 για να τελειώσει πια αυτό.

Νάσος Κωνσταντίνου,
 μαθητής α΄ γυμνασίου

Κορονοϊός, μια πανδημία που έγινε...καθημερινότητα

Όλοι γνωρίζουμε τη λέξη κορονοϊός που, δυστυχώς για εμάς, μας συντροφεύει από τους πρώτους μήνες του 2020. Κατά τη γνώμη μου, αυτός ο νέος αρχικά ιός, αλλά τώρα πια « γνώριμός » μας και η κατάσταση που επέφερε άλλαξε ριζικά πάρα πολλούς τομείς της ζωής μας.

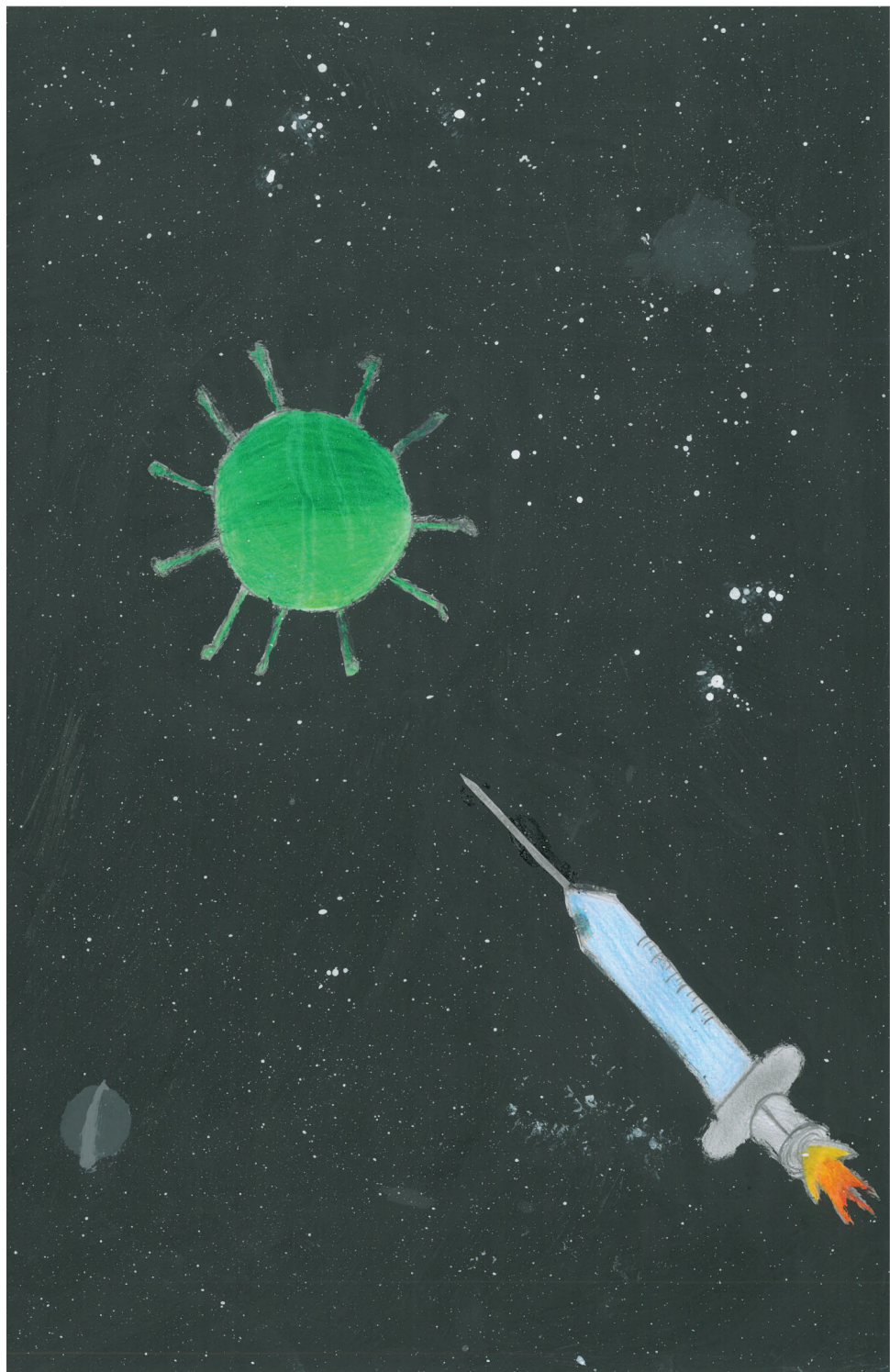
Αρχικά, λόγω της καραντίνας που περάσαμε, άλλαξε σημαντικά η ψυχολογία μας, με τα συναισθήματα του φόβου, του άγχους, της λύπης, του θυμού και της ανασφάλειας να αναπτύσσονται σημαντικά, με αποτέλεσμα να κυριάρχησαν ή ακόμα και τώρα να κυριαρχούν στην ψυχολογία μας. Αβεβαιότητα για το αύριο, φόβος για την υγεία μας, ανασφάλεια για την πρωτόγνωρη αυτή κατάσταση, άγχος για την πορεία και τις αλλαγές στην καθημερινότητα, λύπη για την απώλεια ανθρώπων γνωστών μας ή και όχι, θυμός και αγανάκτηση με τον περιορισμό και τις συχνές μεταβολές στη ζωή μας, προκλήθηκαν από μόνο έναν ιό. Ζημιώθηκε η παγκόσμια οικονομία, το εμπόριο, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, και σημειώθηκε ρεκόρ θανάτων από την πανδημία παγκοσμίως. Σημερινή μελέτη (25/2/2022), έδειξε πως στην Ελλάδα από την αρχή της πανδημίας έως σήμερα, σημειώθηκαν πάνω από 25.000 θάνατοι.

Στην Ελλάδα παρατηρείται μεγάλη μείωση στη ρευστότητα των Ελληνικών επιχειρήσεων και νοικοκυριών. Μεγάλο πλήγμα δέχθηκε επίσης η εστίαση, και το Εθνικό Σύστημα Υγείας (Ε. Σ. Υ.), με τα νοσοκομεία να ασφυκτιούν εξαιτίας των καθημερινών εισαγωγών λόγω COVID – 19.

Το εμβόλιο του κορονοϊού ήρθε και « έλυσε τα χέρια » των γιατρών, σώζοντας καθημερινά εκατοντάδες ζωές και προλαμβάνοντας τη νόσηση κι άλλων ανθρώπων που εκτέθηκαν στον ιό. Άλλωστε όπως είπε και ο Ιπποκράτης ο Κώος (460 – 370 π.Χ.)

« Κάλιον τὸ προλαμβάνειν ἢ τὸ θεραπεύειν ». Με την διενέργεια πολλών τακτικών ελέγχων και εμβολιασμών, « περιορίσαμε » τη διασπορά του ιού, όμως εκείνος υπάρχει ακόμα, επηρεάζοντας τη ζωή μας.

Θεωρώ ότι όλοι έχουμε χρέος να δράσουμε με αίσθημα της ατομικής ευθύνης και αλληλεγγύης, με σκοπό τον περιορισμό της διασποράς και την εξάλειψη του κορονοϊού. Μόνο έτσι θα αφήσουμε πίσω μας όλη αυτή την κατάσταση σαν μία ανάμνηση παλιά, παρότι μας προστατεύουν, όσο μας προστατεύουν, τα μέτρα και οι περιορισμοί.

Μαριάννα Αλεξοπούλου, α΄ Γυμνασίου

Θανάσης Μάστρακας,
μαθητής α΄ Γυμνασίου

ΙΣΩΣ ΤΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΠΟΥ ΑΦΗΣΕ Η ΠΑΝΔΗΜΙΑ...

Πριν από 2 χρόνια όπου και αν κοιτούσαμε γύρω μας παρατηρούσαμε ανθρώπους που ήταν βυθισμένοι στη θλίψη, στο άγχος για το αν θα τα καταφέρουν να επιβιώσουν σε αυτή την «αρένα», όπου οι δυνατότεροι προσπαθούν να εξοντώσουν τους αδύναμους, για να εκμεταλλευτούν κάποια συμφέροντα χωρίς να λογαριάζουν ότι καταστρέφουν τη ζωή κάποιων συνανθρώπων τους. Αυτό το πρόβλημα «ακούει» στο όνομα οικονομική κρίση. Αυτό το πρόβλημα διογκώθηκε όταν μπήκε στη ζωή μας ο covid, μία ασθένεια που ήταν πιο θανατηφόρα από όλες τις υπόλοιπες, και είτε αποτελείωσε κάποιους βιοπαλαιστές, είτε έκανε τη ζωή τους πιο δύσκολη...

Ας το πάρουμε από την αρχή. Όλα ξεκίνησαν τον Μάρτιο του 2020. Όλοι είχαμε πανικοβληθεί για την υγεία μας και οι περισσότεροι χωρίς να σκεφτόμαστε τη μελλοντική οικονομική ζωή. Όσο διανύαμε τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο, δηλαδή το πρώτο lockdown, δεν λειτούργουσε καμία επιχείρηση πέρα από αυτές που ειδικεύονταν στα είδη πρώτης ανάγκης. Πιο συγκεκριμένα, τα καταστήματα εστίασης για πάνω από τρεις μήνες δεν έκαναν καθόλου τζίρους, αλλά τα έξοδά τους έπρεπε να πληρωθούν (π.χ. ενοίκιο, μισθοί υπαλλήλων κλπ.). Έτσι, όλοι αυτοί αναγκάστηκαν να πάρουν κάποια χρήματα που είχαν κρατήσει για στιγμή έκτακτης ανάγκης ή αυτοί που δεν είχαν αναγκάστηκαν να κλείσουν τις επιχειρή-

σεις τους και πολύς κόσμος να μείνει άνεργος και να καταρρεύσει η οικονομία.

Αυτή η κατάσταση επαναλήφθηκε αρκετές φορές ακόμα, ώσπου βγήκε το πολυπόθητο εμβόλιο κατά του covid. Όλοι περίμεναν ότι το εμβόλιο θα μας επανάφερε στην κανονικότητα, αλλά οι ελπίδες όλων μας κατέρρευσαν μετά από τους ρατσιστικούς περιορισμούς, ότι τα ανθρώπινα δικαιώματα ισχύουν μόνο για τους εμβολιασμένους. Το γεγονός αυτό προκάλεσε αντίδραση από τον κόσμο με αποτέλεσμα να αρνούνται να κάνουν το εμβόλιο και να απαγορεύεται η είσοδός του σε συγκεκριμένα μαγαζιά και χώρους διασκέδασης. Μπορεί η κατάσταση να ήταν καλύτερη από το πρώτο lockdown αλλά ακόμα υπήρχε και υπάρχει τεράστιο οικονομικό πρόβλημα με ελάχιστες ελπίδες να αναμένουν για ανάκαμψη.

Όλα αυτά φαίνεται σιγά-σιγά να περνάνε, αλλά κανείς μας δεν ξέρει τι επιφυλάσσει το μέλλον. Καλό θα ήταν, όμως, να υπάρχει αντίδραση από τον κόσμο και να μην εκτελούμε εντολές σαν στρατιωτάκια, από ανώτερους που υποτίθεται θέλουν το καλό μας. Έτσι, λοιπόν, κλείνω αυτό το άρθρο με την ελπίδα να είναι αυτή η τελευταία συμφορά που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα.

Γιάννης Ραβάνης,
μαθητής γ' γυμνασίου

Συνεντεύξεις

Με τι ασχολείστε;

Αρτοποιός: Είμαι ελεύθερος επαγγελματίας στο χώρο της αρτοποιίας.

Κρεοπώλης: Έχω κατάστημα κρεοπωλείου.

Πως επηρέασε η πανδημία τον κλάδο σας;

Αρτοποιός: Αρνητικά

Κρεοπώλης: Θετικά για δύο λόγους. Πρώτον δεν κλείσαμε και δεύτερον ο κόσμος έκανε υπερκατανάλωση στα τρόφιμα.

Την περίοδο της καραντίνας ο κλάδος σας συνέχισε να λειτουργεί;

Αρτοποιός: Ναι

Κρεοπώλης: Στην περίοδο της καραντίνας ο κλάδος μας συνέχισε να λειτουργεί κανονικά.

Ποιες ήταν οι συνέπειες της πανδημίας στον κλάδο σας;

Αρτοποιός: ένα κομμάτι της δουλειάς μας σταμάτησε να λειτουργεί διότι σταμάτησαν να λειτουργούν τα κέντρα εστίασης, οπότε αυτοί που ήταν πελάτες σταμάτησαν να έρχονται. Και στη λιανική μας πάρα πολλοί άνθρωποι προτιμούν να έχουν delivery στο σπίτι τους παρά να βγαίνουν έξω. Όταν κάποιος δεν έρχεται μέσα στο αρτοποιείο, να κοιτάζει τα προϊόντα, να δελεαστεί και να πάρει και κάτι παραπάνω, τότε μένει μόνο σε μικρές παραγγελίες, τα απολύτως απαραίτητα.

Κρεοπώλης: Επειδή το κατάστημά μου είναι αλυσίδα τροφίμων και με τα lockdown που έγιναν, ο κόσμος έμεινε σπίτι του, με αποτέλεσμα να υπάρχει μεγαλύτερη κατανάλωση από το κανονικό. Οπότε οι συνέπειες ήταν θετικές.

Φτάσατε σε σημείο να προβληματιστείτε για το μέλλον της εργασίας σας;

Αρτοποιός: Κάποιες στιγμές ναι αλλά καταφέραμε να ξεπεράσουμε αυτή την ανασφάλεια.

Κρεοπώλης: Όχι δεν προβληματίστηκα ιδιαίτερα για τους παραπάνω λόγους.

Έχει επανέλθει η κανονικότητα στον κλάδο σας;

Αρτοποιός: Επειδή υπήρχαν συνέχειες lockdown υπάρχει ακόμα

μια ανασφάλεια αλλά ελπίζουμε την άνοιξη να έρθει 100% η κανονικότητα.

Κρεοπώλης: Μετά από δύο χρόνια πανδημίας και ενώ συνεχίζονται κάποιοι περιορισμοί έχει έρθει η κανονικότητα.

Φιλιππίδη Ελπίδα,
μαθήτρια γ' γυμνασίου

-Καλησπέρα σας, κ. Μπουλούγαρη.

-Καλησπέρα.

-Κύριε Μπουλούγαρη, διατηρείτε βιομηχανία κατασκευής πλαστικών συσκευασιών. Πού και πώς χρησιμοποιούνται τα προϊόντα σας;

-Παράγουμε φιάλες συσκευασίας από πλαστικό, από ένα έως τριάντα λίτρα. Οι συσκευασίες μας προορίζονται για την αποθήκευση απορρυπαντικών, χημικών, λιπαντικών, τροφίμων. Γενικότερα, παράγουμε και κάθε είδους συσκευασίας σε φιάλες.

-Πώς επηρεάστηκαν οι πωλήσεις και η εξαγωγική δραστηριότητα της επιχείρησής σας κατά τη διάρκεια της πανδημίας;

-Δεν υπήρχε γενικά επιρροή της εξαγωγικής δραστηριότητας, διότι τα προϊόντα μας είναι αναλώσιμα, αλλά υπήρχε μικρό ποσοστό κάμψης.

-Θεωρείτε ότι προκλήθηκε μεγάλη ζημιά στην παραγωγή σας; Μπορούσατε να προμηθευτείτε εύκολα τις πρώτες ύλες;

-Υπήρχε μια μικρή δυσκολία στην προμήθεια των πρώτων υλών, η οποία κυρίως οφειλόταν στην αύξηση των τιμών την περίοδο της πανδημίας. Ωστόσο δεν προκλήθηκε μεγάλη ζημιά στην παραγωγή, χάρη στα αποθέματα πρώτης ύλης που φυλάσσεται στις αποθήκες μας.

-Χρειάστηκε να θέσετε μέρος του προσωπικού σας σε «αναστολή»; Μπόρεσε η επιχείρηση να συνεχίσει την παραγωγή;

-Χρειάστηκε να θέσουμε μερικά άτομα του προσωπικού σε αναστολή εκ περιτροπής, αλλά η παραγωγή συνεχίστηκε κανονικά λόγω του μεγάλου αριθμού των

εργαζομένων.

-Παρατηρήσατε ότι λόγω της αύξησης της χρήσης καθαριστικών, αυξήθηκε και η ζήτηση των προϊόντων που παράγετε;

-Ναι φυσικά. Κυρίως στις συσκευασίες χλωρίνης και αντισηπτικών. Ιδιαίτερα το πρώτο διάστημα της πανδημίας.

-Ποια ήταν η πολιτική της επιχείρησής σας ως προς τον εμβολιασμό του προσωπικού;

-Τον θέσαμε υποχρεωτικό και τηρήσαμε τον νόμο.

-Πώς πιστεύετε ότι η οικονομική κρίση που συνοδεύει την πανδημία θα επηρεάσει την επιχείρησή σας; Τι μέτρα σκοπεύετε να λάβετε;

-Πιστεύω πως θα υπάρξει μείωση στον όγκο παραγγελιών λόγω της μείωσης της αγοράς των βασικών προϊόντων, πράγμα το οποίο θα επηρεάσει αρνητικά και την παραγωγή μας. Θα προσπαθήσουμε να ελαχιστοποιήσουμε τα έξοδα παραγωγής μας, για να μπορούμε να ανταπεξέλθουμε στην οικονομική κρίση.

-Ευχαριστούμε πολύ για τον χρόνο σας και για τις χρήσιμες πληροφορίες που μας δώσατε

-Παρακαλώ.

Συνέντευξη που πήρε η μαθήτρια Μπουλούγαρη Μαριγώ, μαθήτρια α' Γυμνασίου από τον κ. Μπουλούγαρη Ιωάννη, βιοτέχνη

Μπορείς να λύσεις αυτό; Για να δούμε τις ικανότητές σου!

Παρακάτω δίνονται μερικές φράσεις ώστε να σε βοηθήσουν να βρεις μια λέξη σε σχέση με τον κορονοϊό. Γράψε μία λέξη

Είναι υγρό και μας προστατεύει από τον κορονοϊό . (11 γράμματα)

Απάντηση:

Τα μικρόβια διώχνει μακριά από τον άνθρωπο προσωρινά . (5 γράμματα)

Απάντηση:

Τους φίλους μας να δούμε δεν μπορούμε , αφού έχουν και ανησυχούμε. (10 γράμματα)

Απάντηση:

Τα φοράνε οι γιατροί για να προστατευτούν κι αυτοί (6 γράμματα)

Απάντηση:

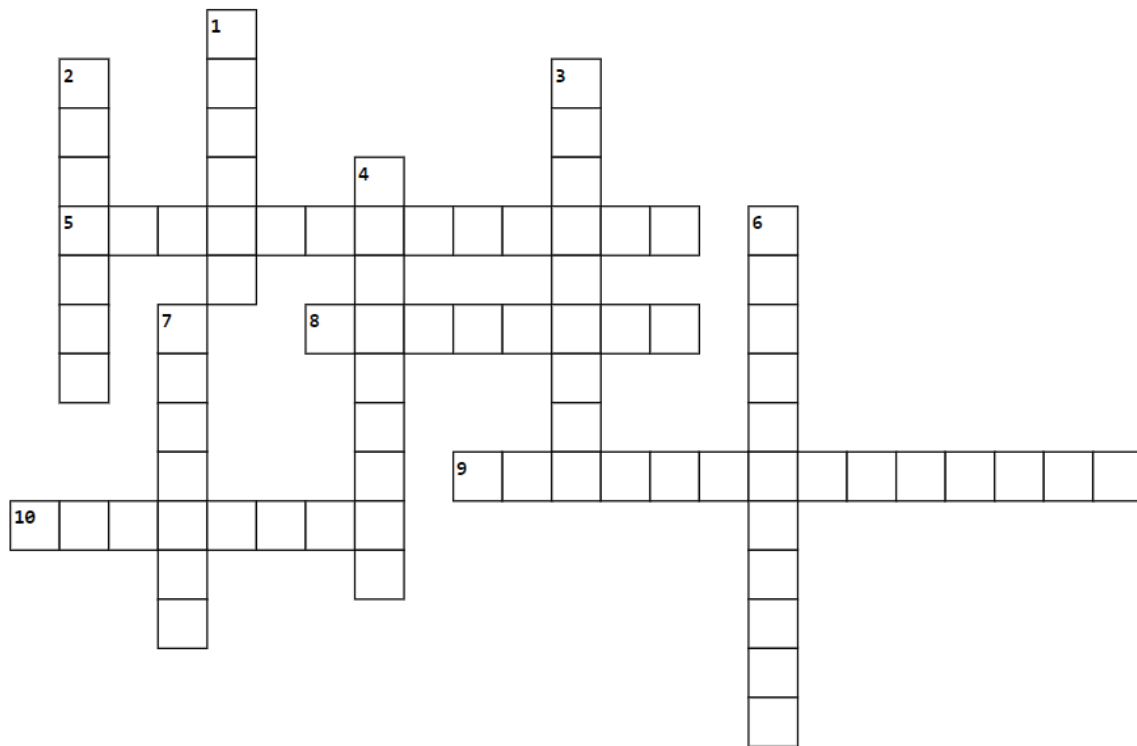
Με την αυτή βαρεθήκαμε απίστευτα πολύ (9 γράμματα)

Απάντηση:

ΠΩΣ ΤΑ ΠΗΓΕΣ;

Κωνσταντίνα Καλτσά
α' Γυμνασίου

Ο ΚΟΡΩΝΟΪΟΣ

ΟΡΟΖΟΝΤΙΑ

5. νέα μέθοδος εκπαίδευσης όπου η παρακολούθηση του μαθήματος γίνεται μέσω ηλεκτρονικών συσκευών.
8. ο κορωνοϊός εξαπλώθηκε γρήγορα σε όλες τις χώρες της Γης και εξελίχθηκε σε π.....
9. ο δ..... ασθενής παλεύει για την ζωή του
10. ένα από τα μέτρα που λαμβάνει το Υπουργείο σε περίπτωση έξαρσης του κορωνοϊού είναι το κλείσιμο των σ.....

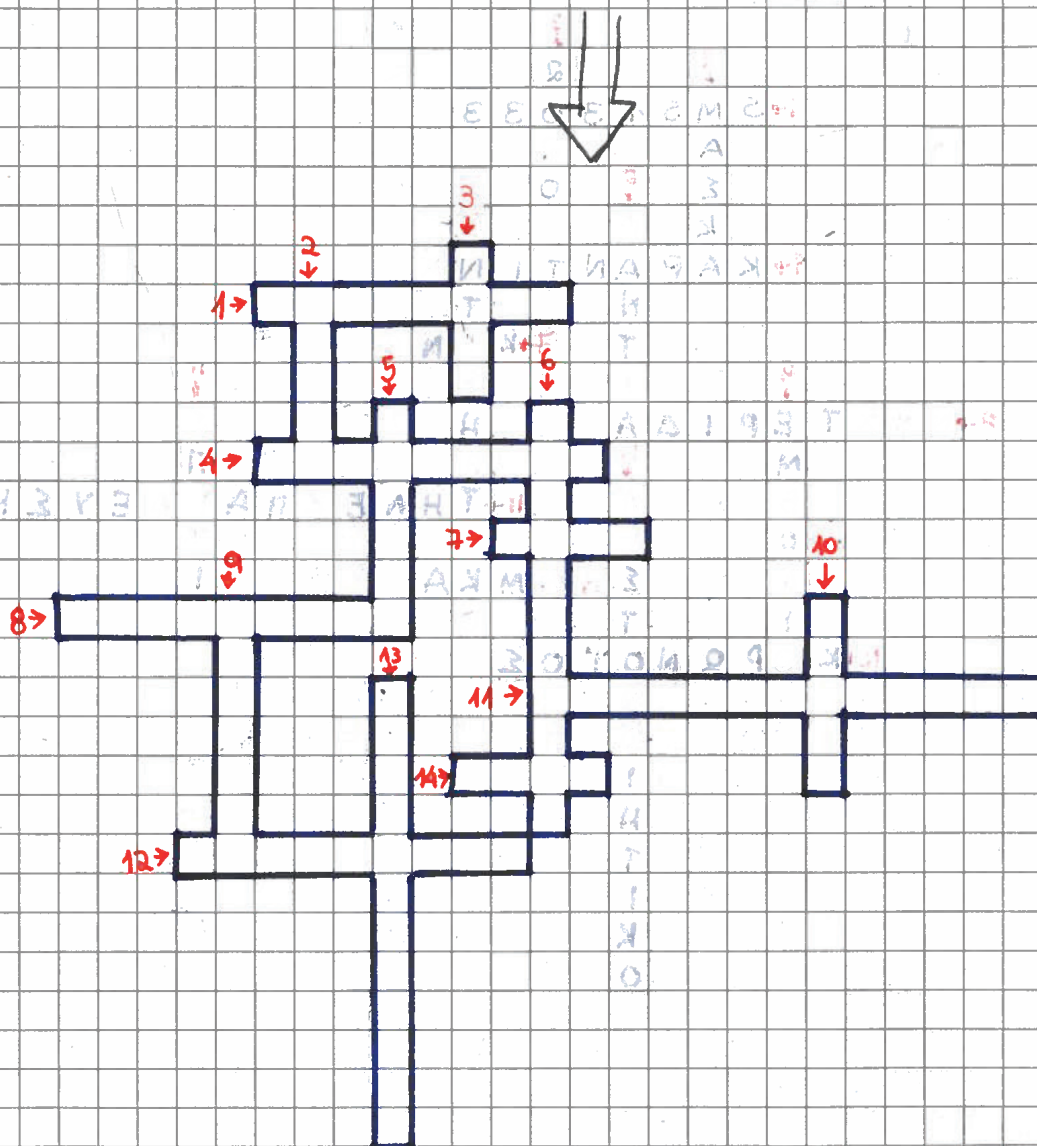
ΚΑΘΕΤΑ

1. τις φοράμε στο πρόσωπο μας για να προστατευτούμε από τον κορωνοϊό
2. οι γ..... είναι ήρωες του 2021 και τους ευχαριστούμε για την σκληρή δουλειά τους ενάντια του ιού
3. τα επιβεβαιωμένα κ..... επιβάλλεται να παραμένουν σε καραντίνα.
4. ο κορωνοϊός ανάγκασε όλους τους κατοίκους της Αττικής να μείνουν κ.....
6. υγρό που χρησιμοποιείται για την απολύμανση των χεριών και προστατεύει από τον κορωνοϊό
7. βασικότερο μέτρο πρόληψης κατά του κορωνοϊού

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ

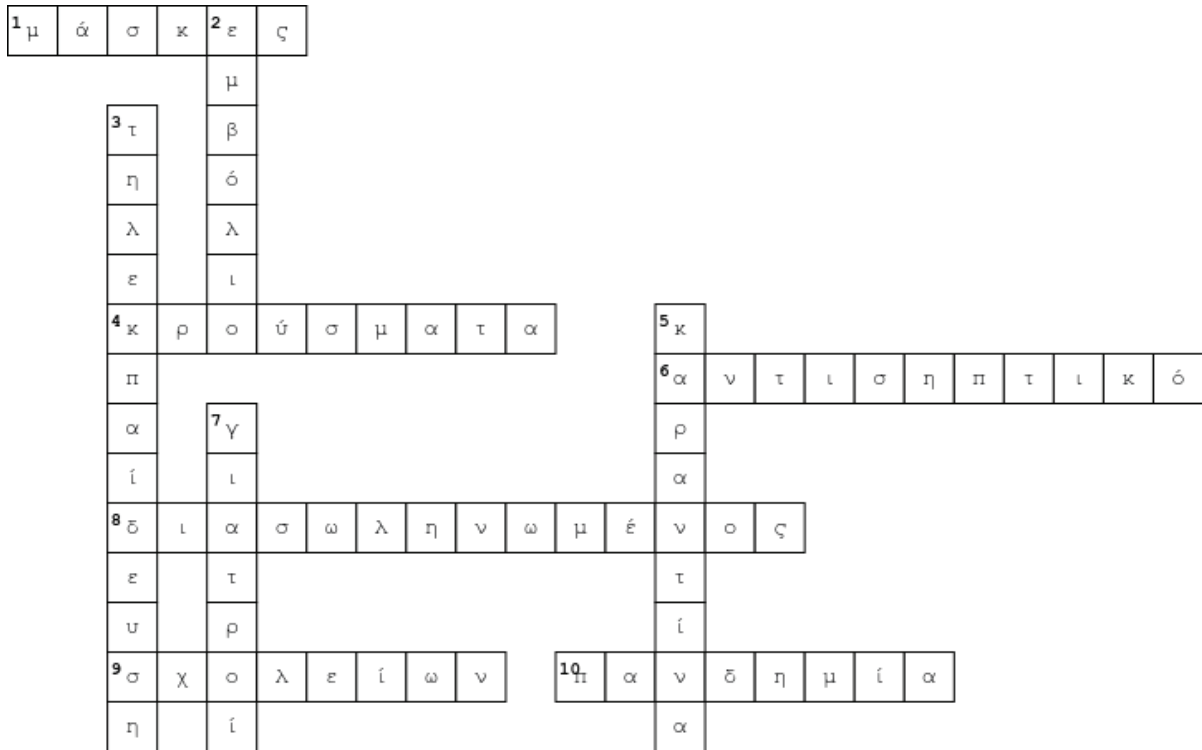
- 1) Από εκεί παίρναμε άδεια για να βγούμε έξω (Μάρτιος 2020)
- 2) Το φορούσαμε για να προστατευτούμε από τον Covid
- 3) Πότε ξεκίνησε ο κορωνοϊός στην Ελλάδα;
- 4) Κρατάει 14 μέρες
- 5) Τι φορούσαμε για να πάμε super-market;
- 6) Μυρίζει οινόπνευμα
- 7) Από εκεί άρχισε ο Covid
- 8) Από ποιο γένο προήλθε ο Covid;
- 9) Το πιο γνωστό είναι το Pfizer
- 10) Μένουμε...

- 11) Webex
- 12) COVID-19
- 13) Τι δείχνουμε για να μπούμε στα μαγαζιά;
- 14) Αριθμός που συμπληρώνουμε στα self-test

Ο ΚΟΡΩΝΟΪΟΣ

TO ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Αντί επιλόγου

Τρία Χαϊκού

Ένας αριθμός
καταργεί τη μοναξιά
μίλα να με βρεις

Αργές ανάσες
Τ'οξυγόνο τελειώνει
λόγω της μάσκας

Ταιριάζω με όλα
Αγοράστηκα λευκή
Απομόνωση

Στρατάκη Αικατερίνη
Φιλολόγος